

NBLF

HØRINGSUTTALELSE OM FORSKRIFTER ETTER NY BRANN- OG EKSPLOSJONSVERNLOV

Grunnlag/dokumentasjon: Oversendelse fra DBE 27.02.2002

GENERELT

- Etter innføring av den nye brann- og eksplosjonsvernloven og tilhørende opprydding på forskriftsområdet, vil brannvesenet ha 4 sentrale forskrifter å forholde seg til – dimensjoneringsforskriften, forebyggendeforskriften, brannfarlighetsforskriften og eksplosivforskriften. Og så vil det være noen forskrifter for ”spesielt interesserte”. Dette ser for så vidt greitt ut.
- Det er positivt at man har gitt de nye forskriftene enhetlig oppbygging – med formål, virkeområde og definisjoner i første del, og så tilsyn, klage og reaksjon til slutt.
- Forebyggendeforskriften ser ut for å bli mer rammepreget enn tidligere – hvilket kan resultere i flere veiledninger og rundskriv, og i verste fall mange ulike (lokale) tolkninger. Dette er i såfall betenkelig. Det er paradoksalt at selve loven er blitt mer utfyllende på enkelte områder, mens forebyggendeforskriften er blitt mer rammepreget.
- Etter at feieforskriften er integrert i forebyggendeforskriften, er det vel slått fast én gang for alle at feiing er et brannforebyggende tiltak.

FORSKRIFT OM BRANNFØREBYGGENDE TILTAK OG TILSYN

Positivt

- Eier- og brukeransvaret er gjort tydeligere.
- Inndeling i særskilte brannobjekter (A, B og C) virker ryddigere.
- Adgang til å redusere hyppigheten på tilsyn, på visse vilkår, virker fornuftig.

Merknader

- Under definisjoner bør også tas med begrepene tilsyn, avvik og anmerkning.
- I begrepene ”nyere bygninger/nyere forskrifter” bør det ligge en presisering at det gjelder bygninger oppført etter byggeforskrift 1987 eller senere, mens ”eldre bygninger” er bygninger oppført etter byggeforskrift fra før 1987.
- Kravene til rømningsveier er for generelle – kfr antall, bredde, slagretning på dører, nøkkelbruk, vindu som rømningsvei. Her kan det bli mange avvik fra det som har vært alminnelig akseptert standard hittil.

- Løpende ettersyn/kontroll av installasjoner, utstyr, bygningsdeler, fyringsanlegg mv. skal forestås av kvalifisert personell. Men det sies fortsatt intet om hvilke kvalifikasjonskrav, eller hvem som i tilfelle skal godkjenne vedkommende personell.
- Meldeplikt for installasjon og endring av ildsted/fyringsanlegg behøver vel strengt tatt ikke å være med i denne forskriften, da dette er regulert av PBL/byggeforskrift. Men skal det være med en slik bestemmelse, må den være samordnet med gjeldende byggeregler.
- Når det gjelder krav om røykvarsler(e) bør tiden være inne for å gå lenger enn någjeldende forskrift. Det bør kreves minst to røykvarslere pr boenhet – ved oppføring av ny bygning, hovedombygging og bruksendring (søknadspliktig/meldepliktig) – at disse røykvarslerne skal være seriekople, og tilknyttet ekstern strømkilde.
- Når det gjelder manuelt slokkeutstyr i boliger av typen omsorgsbolig, bo- og servicesenter o.l., bør det være krav om lett husbrannslange fast tilknyttet vannledning.
- Adkomst for feiing burde gå under feiekapitlet (7).
- Det bør være brukers plikt å dokumentere organisatoriske tiltak der eieren ikke er bruker – ikke bare adgang til å avtale dette.
- Brannvernleder som ikke er eieren selv, må gis nødvendige fullmakter fra eier – og dette bør presiseres.
- Kravene til øvelser i særskilte brannobjekter er for generelle – kfr hyppighet, form, innhold, dokumentasjon. Her kan det fort ”gli ut”. Og hva er ”tilstrekkelig informasjon, tilstrekkelige branntekniske kunnskaper og ferdigheter”?
- Krav om markeringslys over alle dører i rømningsveier, i ethvert særskilt brannobjekt, er for strengt (kfr barnehager o.l.). Det er jo fra før av et generelt krav om at rømningsveiene skal være merket og opplyst. Krav om markeringslys bør gjelde de samme objekttyper som for ledelys.
- Kravene om hhv brannalarmanlegg og sprinkleranlegg i særskilte brannobjekter er for generelle og skjønnsmessige (i hvilke objekttyper dette bør/skal kreves). Her kan det lett oppstå tvister. Når det gjelder direkte-overføring av alarm, bør det presiseres at det gjelder brannvesenets alarmsentral. Andre alternativer (private alarmstasjoner) vil kunne medføre unødig tidsspille.
- At man ved tilsyn skal foreta en ”fullstendig og avveiet vurdering av om alle forhold som kan påvirke risikoen osv”, er et krav/ansvar overfor tilsynspersonellet som de i svært mange tilfeller ikke er i stand til å leve opp til. I noen tilfeller vil det ganske enkelt være umulig. I det minste bør formuleringa tones ned til: ”Den som utfører tilsyn skal vurdere de forhold som kan påvirke risikoen osv”. Som en videreføring av dette bør det være en hjemmel for å avkreve eier en brannteknisk tilstandsrapport, med tanke på uoversiktlige/komplekse situasjoner.
Tilsynspersonellet bør (på stedet) gjøre oppmerksom på feil og mangler som er oppdaget. Dette er en viktig del av dialogen i et tilsyn, som det ikke skulle være noen grunn til å gå bort fra.

- Tilsynshyppighet bør differensieres ytterligere. Under forutsetning av dokumentasjon på at brannsikkerheten er tilfredsstillende, og ingen vesentlige endringer siden forrige tilsyn, bør minimumskravet være fullstendig tilsyn hvert fjerde år – for såvel A som B-objekter. En slik utvidelse begrunnes spesielt med A-objekter med liten brannrisiko, f.eks barnehager, enkle/små forsamlingslokaler o.l.

FORSKRIFT OM ORGANISERING OG DIMENSJONERING AV BRANNVESEN

Positivt

- Bortsett fra diverse ”kvasiformuleringer” som følge av bortfall av lovbestemt brannsjef, er det ingen prinsipielle endringer. Det er også positivt at det ikke er vesentlige endringer i ressursbruk eller beredskaps-/innsatsnivå.

Merknader

- En del av definisjonene er sløyfet. Disse er viktige for presisjonsnivået, og bør være med.
- Krav om beredskapsutdanning trinn II for utrykningsleder i deltidskorps er urealistisk, i hvert fall på mange år. Dette har å gjøre med såvel utdanningskapasiteten ved NBSK, kommunenes økonomiske evne, som hvor mye tid en deltids-utrykningsleder (og for den saks skyld vedkommendes arbeidsgiver) kan avsette til eksterne kurs. Man bør nå samle seg om å få gjennomført beredskapsutdanning trinn I for utrykningslederne i deltidskorpene.
- For leder forebyggende bør det – for alle kategorier kandidater – være krav om minst to års erfaring som forebyggende personell. Dette vil gi stillingen og forebyggende sektor mer faglig tyngde, både internt i brannvesenet og utad.
- Det bør presiseres at overordnet vakt skal ha beredskapsutdanning trinn III, som nå.
- Det bør ikke være obligatorisk med forebyggende-kurs for leder i brannvesen over 20.000. Kfr krav om avdelingsleder forebyggende ved 20.000.
- Derimot bør det som tidligere være krav om minst 5 års erfaring for leder i brannvesen over 20.000 andre strekpunkt (dvs tilsvarende over 50.000).

FORSKRIFT OM BRANNFARLIG VARE

Positivt

- Grei samordning av vedkommende lov og forskriftene på området (tidligere svært uklare skillelinjer og overlappinger).
- Grei samordning av tre forskrifter i èn (tidligere svært uklare skillelinjer og overlappinger).
- Grei opprydding i mengdekriteriene for oppbevaring.

Merknader

- I nåværende lov om brannfarlige varer § 6, annet ledd, jfr nåværende forskrift § 3-1, er det hjemmel for å innføre typegodkjenning for beholder, apparat eller annen innretning for brannfarlig vare. Dette vil vel i praksis si CE-merking. I forslaget til ny lov kap 5, og i forslaget til ny forskrift § 2-3, står det kun funksjonskrav – som tilsynelatende skal erstatte dette, dvs ingen hjemmel for å kreve typegodkjenning.
- I nåværende lov om brannfarlige varer § 10 er det krav om særskilt ansvarshavende for oppbevaring mv (både etablering og drift). Forslaget til ny lov kap 4 dekker formodentlig dette når det gjelder virksomheter. Men den nye forskriften burde ha slått fast at det skal være en særskilt ansvarshavende også for etablering og drift av ”private” anlegg – slik det er lagt opp til i den nye eksplosivforskriften (plikt til å utpeke s.k. kompetent person og eventuelle stedfortredere). Det vises til at DBE i rundskriv av 17.07.98 uttalte at det ikke er aktuelt med ansvarshavende etter PBL, for tiltak som behandles etter lov om brannfarlige varer.
- Mengde brannfarlige varer som kan oppbevares i bolighus, uten særskilt tillatelse, er maksimalt pr boenhet: 55 l gass + 5 l A-væske + 50 l B-væske + 200 l C-væske. I blokker og andre hus med flere boenheter, kan det være kjeller og/eller loft med boder tilhørende de respektive boenheter. Det må her settes begrensning på det totale kvantum brannfarlige varer, da foran nevnte mengder pr boenhet vil kunne gi helt uforsvarlige situasjoner.

FORSKRIFT OM HÅNDTERING AV BRANNFARLIG VARE OG TRYKKSATT STOFF, OG BRUK AV UTSTYR OG ANLEGG SOM BENYTTES VED SLIK HÅNDTERING (BRUKSFORSKRIFT)

Ingen kommentarer

FORSKRIFT OM HÅNDTERING AV EKSPLOSJONSFARLIG STOFF

Positivt

- Grei samordning av vedkommende lov og forskriftene på området (tidligere svært uklare skillelinjer og overlapninger).
- Grei samordning av fire ”spesialforskrifter” i en konsistent forskrift (tidligere svært uklare skillelinjer og overlapninger).
- Ok at det er uforandret når det gjelder innarbeidete mengdekriterier o.l.

Merknader

- Det bør være et generelt unntak fra kravet om tillatelse (søknadsplikt) for bruk av fyrverkeri i tettbebyggelse – når det gjelder kl I, II og III på nyttårsaften fra kl 1800 til kl 0200. Men på den annen side bør det være en hjemmel for å sette totalforbud mot bruk av fyrverkeri, også på nyttårsaften, innenfor nærmere bestemte områder.
- Det er ingen klar hjemmel for å sette særlige vilkår i forbindelse med oppbevarings-tillatelser, herunder tiltak for å hindre brann eller eksplosjon, slik det er i nåværende eksplosivlov og slik det er lagt opp til i den nye brannfarlighetsforskriften.
- Det gamle begrepet ”branntrygt rom” bør erstattes med gjeldende byggeforskrift`s tilsvarende betegnelse: EI-60 med minimum begrenset brennbare materialer (dør EI-60C).
- Dokumentasjon av kunnskaper om eksplosive varer, ifm handel (særskilt utpekt person og eventuell stedfortreder), bør ikke være eldre enn 10 år.